

[Jørgen Junior]

Til hr. Ib Nørlund. Det er muligt, at hr. Ib Nørlund ikke bryder sig om udfordringer; det er nu altså den slags, som hører med i et demokratisk system. Jeg er godt klar over, at det ikke er det, hr. Ib Nørlund ønsker at plædere for, men det må man altså finde sig i, når man ønsker at arbejde i det demokratiske Danmark.

Når hr. Bolvig siger, at fremskridtspartiet altid har talt den hvide mands sag, vil jeg have lov at gøre indsigelse. Fremskridtspartiet har ikke talt den hvide mands sag. Fremskridtspartiet har talt den danske befolknings sag, sådan som vil føler at vi skal repræsentere vore vælgere. Den danske befolkning må være interesseret i samhandel med alle og en udvikling i så positiv en retning som overhovedet muligt af levevilkårene rundt omkring i verden, både af hensyn til de pågældende mennesker og af hensyn til Danmark og dansk erhvervsliv. Men hvis vi taler om, hvad der er en fordel for den sorte mand – hvis vi nu endelig skal have den firkantede konflikt sort-hvid, som jo ikke er det totale billede af udviklingen i det sydlige Afrika – vil det være en fordel for det, som hr. Bolvig kalder for den sorte mand, at vi fra dansk side støtter en udvikling i social positiv retning, ser med velvilje på, at der bliver fred, at der ikke bliver kaos. Efter min opfattelse er den kommunistiske politik, som er Joshua Nkomos i Rhodesia, i Zimbabwe, vejen til kaos, og fremskridtspartiet går ikke ind for kaos, hverken af hensyn til os selv og slet ikke af hensyn til den sorte og den svageste befolkning, som det i særdeleshed vil gå ud over. Derfor taler fremskridtspartiet ikke den hvide mands sag; jeg føler, vi taler fornuftens sag.

Rehn (FP):

Jeg skal efter hr. Bolvigs udtalelse kun konstatere, at han fastholder sin opfattelse af, at fremskridtspartiet ikke hviler på et demokratisk idégrundlag. Under disse forudsætninger, og da han ikke er mandfolk nok til at tilbagekalde sine udtalelser, er mit forhold til ham særdeles klart.

For øvrigt vil jeg gerne have lov til at sige, at jeg ikke kan hæfte for, hvad der måtte stå i aviserne om forskellige forhold vedrørende udtalelser. Jeg har derimod været kommunalpolitiker i så lang tid, at jeg i masser af til-

fælde har konstateret åbenlyse forvrængninger af, hvad man har sagt, i det, der er blevet skrevet.

(Kort bemærkning).

Bolvig (RV):

Hvordan hr. Rehn ud fra mine betragtninger kan hævde, at jeg bestrider fremskridtspartiets demokratiske idégrundlag, fatter jeg ikke. Jeg fastholder, hvad jeg sagde før med hensyn til fremskridtspartiets opfattelse af situationen i det sydlige Afrika, og hvor jeg tolkede, hvordan kristeligt folkeparti ville opfatte en sådan støtte.

Honoré (KrF):

Til det sidste spørgsmål fra den radikale ordfører vil jeg sige, at kristeligt folkeparti er glad for støtte fra et hvilket som helst parti til vore forslag, idet partier jo kan støtte samme forslag ud fra forskellige forudsætninger, det ser vi jo ofte. Vi er altså glade for, at fremskridtspartiet ud fra deres forudsætninger støtter vores forslag. Vi ville da også være glade, hvis venstresocialisterne havde gjort det, selv om det var sket ud fra diametralt modsatte forudsætninger, men det skal det fortsatte udvalgsarbejde vise om kan ske; jeg har ikke de helt store forhåbninger til, at det vil ske.

Hr. Ib Christensen brugte et udtryk, som jeg ikke er helt enig med ham i. Det var, at Ian Smith skal have en chance. Det ligger ikke i vores forslag, det håber jeg hr. Ib Christensen er klar over efter den redegørelse, jeg gav.

Smith bør acceptere den engelsk-amerikanske plan. Ja, jeg mener også, det ville have været godt, hvis han havde gjort det. Han har ikke gjort det, og det er den realitet, vi må arbejde videre på grundlag af.

Hr. Ib Nørlund var inde på, at vores forslag skulle bryde vore forpligtelser over for FN. Det gør det ikke i den formulering, det har, fordi dér opfordrer folkettinget regeringen til i internationale sammenhænge at arbejde for en anerkendelse, og disse internationale sammenhænge ville naturligvis bl. a. være i FN-sammenhængen.

Hr. Poul Nielson var inde på, at kristeligt folkeparti måske ikke i tilstrækkelig grad lod sig distrahere af virkeligheden, og han håbede ikke, at vi regnede med at få vores forslag